

Sygn. akt V U 610/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2023 r.

**Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w następującym składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Beata Łapińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Rudecka

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2023 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania S. S.

od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia (...) r. sygn.: (...)

1. **oddala odwołanie,**

2. **zasądza od wnioskodawcy S. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt V U 610/22

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku w sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił S. S. prawa do przeliczenia świadczenia z zastosowaniem najkorzystniejszego średniego dalszego trwania życia. W uzasadnieniu decyzji Zakład wskazał, że odmawia ponownego ustalenia wysokości emerytury ponieważ wniosek o emeryturę zgłoszony został w miesiącu, w którym obowiązywała ta sama tablica średniego dalszego trwania życia, która obowiązywała w miesiącu osiągnięcia 65 roku życia.

Od tej decyzji w dniu (...) roku odwołał się S. S. wnosząc o przyznanie prawa do przeliczenia świadczenia z zastosowaniem najkorzystniejszego średniego dalszego trwania życia. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że wniosek o przeliczenie emerytury zgłosił (...) a obowiązująca wówczas tabela średniego dalszego trwania życia dla 68 lat wynosiła 167,2 miesiące, natomiast w dniu osiągnięcia przez niego 65 roku życia średnia ta wynosiła 211,5 miesięcy. Na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2023r. skarżący podtrzymał swoje stanowisko wskazując, że gdy składał wniosek we wrześniu. w tabeli średniego dalszego trwania życia dla wieku 68 lat podpozycją 9 wskazana jest wartość 167,2 miesiąca

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji. Nadto wskazał, że decyzją z 15 września 2022r. przeliczył skarżącemu emeryturę od (...) tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Do obliczenia wysokości emerytury przyjęto średnie dalsze trwanie życia wynoszące dla osób w wieku 68 lat – 172,80 miesiące.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony S. S. urodzony (...) wniosek o emeryturę złożył w dniu (...) roku.

(dowód: wniosek emeryturę k. 1- akt emerytalnych ZUS)

Decyzją z dnia 18 września 2019r. ZUS przyznał S. S. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od (...) tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

(dowód: decyzja k. 5 – akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 28 stycznia 2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał S. S. prawo do emerytury od dnia (...) Podstawę obliczenia świadczenia stanowiła kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaevidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę, które wyniosło 217,10 miesięcy.

(dowód: decyzja z 28.01.2020r. k. 11 – akt ZUS)

W dniu (...). S. S. złożył wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego z uwzględnieniem składek zapisanych na koncie po przyznaniu świadczenia oraz z zastosowaniem najkorzystniejszego średniego dalszego trwania życia. Decyzją z dnia 15 września 2022r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę wnioskodawcy od (...) tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Emerytura w kwocie 3616,04 zł została zwiększona o kwotę wynikającą z podzielenia składek zaevidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku wnioskodawcy w dniu złożenia tego wniosku, tj. w dniu (...). Kwota emerytury przed przeliczeniem wyniosła 3616,04 zł, kwota składek zaevidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 693,58 zł, średnie dalsze trwanie życia wyniosło 172,80 miesiąca. Obliczona w ten sposób kwota emerytury wyniosła 3620,05 zł. Kolejną decyzją z dnia 15 września 2022r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił S. S. prawa przeliczenia świadczenia z zastosowaniem najkorzystniejszego średniego dalszego trwania życia.

(dowód: wniosek k. 13, decyzja z 15 września 2022r. k. 16, zaskarżona decyzja z 15 września 2022r. k. 18 – akt ZUS)

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2022r. 504 - dalej „ustawa emerytalna”), emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 (ust. 1). Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2), a średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Zgodnie z ustępem 4 tego artykułu Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2. Te tablice są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego (ust. 5). Jeżeli jednak jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice

trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny (od dnia 1 października 2017 r. jest to wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn). Z analizy ustępu 5 artykułu 26 ustawy emerytalnej wynika, że wskaźnik średniego dalszego trwania życia jest podstawą przyznania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego. Jeżeli zatem obliczenie wysokości emerytury następuje na datę złożenia wniosku o wypłatę emerytury, to do ustalenia wysokości tego świadczenia mają zastosowanie tablice średniego dalszego trwania życia obowiązujące na datę złożenia takiego wniosku. Ust. 6 powołanego przepisu stanowi, że jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn. Ustalając średnie dalsze trwanie życia ubezpieczonego w decyzji z dnia 28 stycznia 2020r. organ rentowy miał na względzie Komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 25 marca 2019r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn (M.P. z 2019r. poz. 279). Ustalona emerytura może być powiększona w przypadku dalszego opłacania składek w sposób podany w art. 108 ustawy emerytalnej. W myśl ust. 2 powołanego przepisu, emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Takie właśnie przeliczenie zostało zastosowane przez organ rentowy w niezaskarżonej decyzji z dnia 15 września 2022r., którą przeliczono świadczenie ubezpieczonego z zastosowaniem średniego dalszego trwania życia ustalonego dla wieku ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie, wynoszącego 172,80 miesiące. Do ustalenia średniego dalszego trwania życia organ rentowy przyjął w tej decyzji tablicę średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn wskazaną w Komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 28 marca 2022r. (M.P. z 2022r. poz. 372).

Postulowane przez wnioskodawcę ustalenie średniego dalszego trwania życia wynoszące 167,2 miesiące nie może mieć w jego sytuacji zastosowania. Wynika to z niezrozumienia i błędnego odczytania przez wnioskodawcę obowiązującej w dniu złożenia przez niego wniosku o przeliczenie świadczenia we wrześniu 2022r., tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn. S. S. na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2023r. wskazał, że chciałby ustalenia średniego dalszego trwania życia 167,20 miesiące bo w tabeli pod dziewiątką była podana taka wartość a on składał wniosek we wrześniu. Natomiast skarżący, jako urodzony (...) w dniu składania wniosku o przeliczenie świadczenia (tj. (...)) miał ukończone 68 lat, oraz zero miesięcy ukończonych powyżej pełnego roku życia. Zatem zastosowanie miała w jego przypadku wartość 172,80 miesiące bowiem taka widnieje pod pozycją - ukończone lata życia „68” i miesiące ukończenia powyżej pełnego roku życia „0”, która została wskazana w tablicy stanowiącej załącznik do Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn z dnia 28 marca 2022r. (M.P. z 2022r. poz. 372).

Sąd pragnie wskazać, że przyznając decyzją z 2020r. skarżącemu prawo do emerytury organ rentowy zastosował najkorzystniejsze dalsze trwanie życia dla osoby w wieku 65 lat. W dniu złożenia przez S. S. wniosku o emeryturę ((...)) obowiązywały te same tablice średniego dalszego trwania życia co w miesiącu, kiedy skończył on 65 lat czyli w (...), które dla skarżącego wynosiły 217,10 miesięcy.

Zatem organ rentowy prawidłowo dokonał przeliczenia przysługującego S. S. świadczenia pierwszą decyzją z (...)

Natomiast zaskarżoną decyzją prawidłowo odmówił prawa do przeliczenia świadczenia z uwagi na obowiązującą w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę i w dniu ukończenia przez wnioskodawcę 65 lat tą samą tablicę średniego dalszego trwania życia.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Z uwagi na to, że skarżący jest stroną przegrywającą, Sąd Okręgowy w zakresie kosztów zastępstwa procesowego orzekł jak w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 180

złotych w myśl § 9 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265).

Dół formularza